Історія Ольги Манакової – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Турботливе серце»

Справжня сила турботливого серця пізнається не у спокійні часи, а в момент найглибшої темряви, коли здається, що руйнується весь звичний світ.

Ольга Олегівна Манакова родом із Маріуполя, проживала в селі Тополине Микільської селищної територіальної громади.

Після закінчення Маріупольської загальноосвітньої школи № 60 вона у 1998 році вступила до Приазовського державного технічного університету, який закінчила у 2003 році, здобувши вищу освіту.

Свій трудовий шлях розпочала у 2003 році на комбінаті імені Ілліча. Завдяки професійному підходу у 2009 році обіймала посаду начальника бюро планування та бюджетування, а згодом працювала у відділі радіаційної безпеки.

Повномасштабне вторгнення Росії застало Ольгу з родиною в Маріуполі. Переживши блокаду та обстріли, родина змогла виїхати на підконтрольну Україні територію та оселитися в Дніпрі.

Під час облоги загинув її чоловік, Євген Володимирович Манаков, який став на захист України. Попри тяжку втрату, Ольга зосередилася на допомозі іншим людям, які через війну втратили домівки та близьких.

З перших днів евакуації вона активно займається громадською діяльністю, підтримуючи переселенців із Маріупольської та Микільської громад. Ольга долучилася до ініціатив Маріупольської міської ради, зокрема проєкту «ЯМаріуполь», допомагаючи землякам із соціальною адаптацією, отриманням послуг та гуманітарної допомоги.

Нині Ольга Манакова продовжує роботу в Микільській селищній територіальній громаді, співпрацюючи з районним інститутом розвитку соціальних послуг. Вона опікується людьми похилого віку, родинами з дітьми, особами з інвалідністю та тими, хто втратив годувальника. У взаємодії з адміністрацією громади та благодійними організаціями вона сприяє моніторингу проблем мешканців і наданню їм необхідної допомоги.

Історія Ольги Манакової — це приклад стійкості, професійності та послідовної підтримки людей, які постраждали внаслідок бойових дій та евакуації.